

DZIENNIK

URZĘDOWY

Ministerstwa Poczt i Telegrafów

№ 32.

WARSZAWA, DNIA 28 LIPCA 1923.

Rok V.

TREŚĆ: *Ustawy i rozporządzenia:*

133. Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 14 czerwca 1923 r. w sprawie częściowej zmiany § 20 rozporządzenia Rady Ministrów z d. 10 listopada 1921 r. w przedmiocie wykonania ustawy emerytalnej funkcjonariuszów państwowych.
134. Rozporządzenie Rady Ministrów z 14 czerwca 1923 r. w sprawie podwyższenia djet dziennych.
135. Rozporządzenie Ministra Poczt i Telegrafów z dnia 16 lipca 1923 r. Nr. 1331/III w przedmiocie ustalenia najwyższej stawki przekazów czekowych Pocztowej Kasy Oszczędności.
136. Instrukcja w przedmiocie postępowania z przesyłkami pocztowymi podlegającymi cechowaniu i opłatom probierczym.

Zarządzenia:

137. Częściowa zmiana rozporządzenia o doręczaniu telegramów adresatom zamieszkałym w pozamiejscowym okręgu doręczeń.

Okólniki: Korespondencja pocztowych urzędów czekowych w Niemczech i w Wolnem Mieście Gdańsku, z posiadaczami kont czekowych zamieszkałymi w Polsce. Plan zarachowań w paragrafach budżetowych. Dodatek do Dziennika urz. M. P. i T. nr. 32 z 1923 r. Uzupełnienie wykazu władz i urzędów, którym przysługuje nadawanie przesyłek listowych za opłatą ryczałtową. Przywrócenie debitu pocztowego dziennikowi niemieckiemu „Danziger Zeitung”. Naprawa wozów pocztowych. Nakład kart pocztowych zagranicznych bez znaczka. Podjęcie obrotu P. K. O. w agencji pocztowej Olkowie. Wykaz książeczek wkładowych P. K. O., z których wypłaty doraźne są wzbronione. Zguby i kradzieże legitymacji.

Dział urzędowy Dyrekcyj Poczt i Telegrafów: Kraków, Lwów, Warszawa

Ustawy i rozporządzenia.

133.

Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 14 czerwca 1923 roku w sprawie częściowej zmiany § 20 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 10 listopada 1921 r. w przedmiocie wykonania ustawy emerytalnej funkcjonariuszów państwowych.

Na mocy art. 55 ustawy emerytalnej funkcjonariuszów państwowych z dnia 28 lipca 1921 roku (Dz. U. R. P. № 70 poz. 466) zarządza się co następuje:

§ 1. W ustępie pierwszym § 20 rozporządzenia z dnia 10 listopada 1921 r. (Dz. U. R. P. № 93 poz. 686) końcowe wyrazy: „do wła-

dzy naczelnej danego działu służbowego” zastępuje się wyrazami: „do władzy II instancji danego działu służbowego, w której okręgu znajduje się obecnie stałe miejsce zamieszkania emeryta, która to władza dokona wymiaru zaopatrzenia w porozumieniu z właściwą izbą skarbową”.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: *Witos.*

Minister Skarbu: *Wł. Grabski.*

134.

Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 14 czerwca 1923 roku w sprawie podwyższenia djeł dziennych.

Na zasadzie postanowień o normowaniu poborów niestałych i ubocznych, zawartych w ustawach z dnia 13 lipca 1920 r. (Dz. U. R. P. nr. 65, poz. 429—431 i 433—436) i ustawie z dnia 31 marca 1922 r. (Dz. U. R. P. nr. 28, poz. 226) zarządza się co następuje:

§ 1. Normalne djeły dzienne, określone w § 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 11 maja 1923 r. (Dz. U. R. P. nr. 47, poz. 324), ustala się jak następuje:

Dla urzędników:

I st. sł. na	3720 mk.
II „ „ „	2957 „
III „ „ „	2957 „
IV „ „ „	2957 „
V „ „ „	2649 „
VI „ „ „	2236 „
VII „ „ „	1914 „
VIII „ „ „	1485 „
IX „ „ „	1485 „
X „ „ „	1272 „
XI „ „ „	1272 „
XII „ „ „	1272 „

Dla sędziów i prokuratorów:

a) pobierających uposażenie grupy I na	2236 mk.
b) „ „ „ „ II „	2649 „
c) „ „ „ „ III i IV „	2957 „

Dla profesorów państwowych szkół akademickich:

Dla profesorów zwyczajnych na	2957 mk.
„ „ „ „ nadzwyczajnych na	2649 „
„ zastępców profesorów na	2236 „
„ adjunktów, kustoszów, prosektorów, konstruktorów	1914 mk.
i obserwatorów na	
Dla asystentów starszych na	1485 „
„ asystentów młodszych (demonstratorów, elewów) na	1272 „

Dla wyższych funkcjonarjuszów Policji Państwowej:

I st. sł. na	2957 mk.
II „ „ „	2649 „
III „ „ „	2649 „
IV „ „ „	2236 „
V „ „ „	2236 „
VI „ „ „	1914 „
VII „ „ „	1485 „
VIII „ „ „	1485 „

Aplikanci sądowi egzaminowani, zastępcy sędziów śledczych i asesorowie sądowi z b. dzielnicy pruskiej otrzymują. . . 1914 mk.

Inni aplikanci sądowi 1485 „

Pracownicy kolejowi otrzymują:

1 st. pł.	2957 mk.
2 „ „	2649 „
3 „ „	2236 „
4 „ „	1914 „
5 „ „	1485 „
6 „ „	1485 „
7 „ „	1272 „
8 „ „	1272 „
9 „ „	1272 „
10 „ „	963 „
11 „ „	963 „
12 „ „	963 „
13 „ „	963 „
14 „ „	763 „
15 „ „	763 „

Funkcjonariusze niżsi od 1 st. pł. do 4 stopnia płacy . . . 763 mk.

Funkcjonariusze niżsi od 5 st. pł. do 9 st. pł. tudzież pomocnicy kancelaryjni w b. zaborze austriackim 963 „

Posterunkowi i starsi posterunkowi Policji Państwowej . . 1191 „

Przodownicy i starsi przodownicy Policji Państwowej . . 1272 „

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą obowiązującą od dnia 1 czerwca 1923 r.

Prezes Rady Ministrów: *Witos.*

Minister Skarbu: *W. Grabski.*

135

Rozporządzenie Ministra Poczt i Telegrafów z dnia 16 lipca 1923 r. nr. 1331/III w przedmiocie ustalenia najwyższej stawki przekazów czekowych Pocztovej Kasy Oszczędności.

Na podstawie art. 5 ustawy z dnia 19 maja 1920 r. o Pocztovej Kasie Oszczędności (Dz. Ust. R. P. nr. 48 z r. 1920), tudzież § 5 rozpo-

ządzenia Rady Ministrów z dnia 6 grudnia 1923 r. w przedmiocie wprowadzenia niektórych zmian i uzupełnień w ustawodawstwie o obrocie czekowym, obowiązującym na ziemiach górnośląskich województwa śląskiego (Dz. Ust. R. P. nr. 116 poz. 1048 z r. 1922) — zarządzam co następuje;

§ 1. Najwyższą stawkę przekazów czekowych Pocztovej Kasy Oszczędności ustala się na **10.000.000** (dziesięć milionów) marek polskich, o ile przekazy takie mają być wypłacone w urzędach pocztowych uczestniczących w obrocie żyrowym P. K. O. z Oddziałami Polskiej Krajowej Kasy Pożyczkowej.

Urzędami tymi są obecnie:

Bielsko 1 (Śląsk Cieszyński), Białystok 1, Brześć nad Bugiem, Bydgoszcz 1, Częstochowa, Drohobycz 1, Gniezno, Grodno, Grudziądz 1, Inowrocław, Jarosław 1, Jasło, Kalisz 1, Katowice, Kielce, Kołomyja 1, Kraków 1, Królewska Huta, Leszno, Lublin 1, Lwów 1, Łomża, Łódź 1, Nowy-Sącz 1, Ostrów pozn., Piotrków trybunalski, Płock Poznań 1, Poznań 3, Przemyśl 1, Radom, Rybnik, Rzeszów 1, Sosnowiec, Stanisławów 1, Starogard, Tarnów 1, Tarnopol 1, Tczew 1, Toruń 1, Warszawa 1, Wilno 1 i Włocławek.

§ 2. Najwyższa stawka przekazów czekowych P. K. O., które mają być wypłacone we wszystkich innych urzędach i agencjach pocztowych wynosi **5.000.000** (pięć milionów) marek polskich.

§ 3. Przekazy czekowe P. K. O. na ziemiach górnośląskich województwa śląskiego mogą opiewać również na walutę niemiecką, a mianowicie najwyżej na **10.000.000** (dziesięć milionów) marek niemieckich, o ile mają być wypłacone przez urzędy pocztowe: w Katowicach, Królewskiej Hucie i Rybniku i najwyżej na **5.000.000** (pięć milionów) marek niemieckich, o ile mają być wypłacone przez inne urzędy i agencje pocztowe na ziemiach górnośląskich województwa śląskiego.

§ 4. Dotychczasowe przepisy pocztowe w sprawie doręczania odbiorcom do domu przekazów czekowych P. K. O. z pieniędzmi obowiązują nadal bez zmiany.

§ 5. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem **1 sierpnia 1923 r.** i z tym dniem traci moc obowiązującą rozporządzenie Ministra Poczt i Telegrafów z dnia 30 kwietnia 1923 r. nr. 685/III (Dz. Urz. M. P. T. nr. 21 poz. 97 z r. 1923).

L. 1331/III z 16 lipca 1923 r.

Minister:

w z. Dobrowolski
Podsekretarz Stanu

136.

Instrukcja w przedmiocie postępowania z przesyłkami pocztowymi podlegającymi cechowaniu i opłatom probierczym.

§ 1.

Rodzaj postępowania.

Przy przesyłkach pocztowych z zawartością złota lub srebra, podlegającą opłacie probierczej i cechowaniu, należy rozróżnić postępowanie dwojakiego rodzaju, a mianowicie:

a) postępowanie z przesyłkami, których adresaci mieszkają w siedzibie urzędu probierczego;

b) postępowanie z przesyłkami, których adresaci mieszkają poza siedzibą urzędu probierczego.

§ 2.

Postępowanie z przesyłkami, których adresaci mieszkają w siedzibie urzędu probierczego.

Jeżeli przesyłki dla adresatów w siedzibie urzędu probierczego, (§ 1 lit. a) zawierają przedmioty podlegające poza wymiarem należności celnych, także opłacie probierczej, ma urząd pocztowo-celny odcisnąć przedmiotową przesyłkę, jak każdą inną przesyłkę, a równocześnie przy rewizji celnej ma urzędnik pocztowy w obecności organów celnych sprawdzić jak najdokładniej zawartość przesyłki przez porównanie z deklaracją celną, i ewentualnie fakturą i sporządzić spis i opis wszystkich przedmiotów podlegających cechowaniu i opłatom probierczym. Spis ten podpisuje urzędnik pocztowy wspólnie z urzędnikiem celnym. Jeżeli przy oceniu obecny jest adresat przesyłki, spis powyższy podpisuje również adresat. Po dokonanej rewizji celnej, zamknięciu przesyłki pieczęciami lakowymi lub plombami i wpisaniu jej do wykazu wypłaconych należności celnych, postępuje urząd pocztowo-celny z wymienioną przesyłką jak z każdą inną przesyłką zagraniczną, odprowadzoną celnie. Spis przedmiotów sporządzony przy sposobności rewizji celnej przesyłki, przesyła urząd pocztowo-celny po wydaniu paczki adresatowi, urzędowi probierczemu, podając w tym spisie znamiona pocztowe przesyłki (numer nadawczy, urząd nadawczy, adresat) i dzień wydania przesyłki adresatowi, wagę przesyłki netto, rodzaj kruszcu i rodzaj wyrobów.

Spisy na urząd pocztowo-celny przysyłać urzędowi probierczemu codziennie za potwierdzeniem odbioru w książce, specjalnie na ten cel przeznaczonej. Jeżeli w danym dniu nie ma żadnych przesyłek, któreby należało oddać urzędowi probierczemu, urząd pocztowo-celny nie przysyła urzędowi probierczemu żadnych spisów.

Przy wydaniu paczki adresatowi, należy zażądać od niego podpisania oświadczenia następującej treści: „Zobowiązuje się niezwłocznie dostarczyć urzędowi probierzemu do zbadania próby przedmioty, wymienione w spisie”. Oświadczenie to, o ile nie stanowi jednolitej części z formularzem „Spisu” należy przesłać urzędowi probierzemu razem ze spisem. Oświadczenia takie i spis sporządzają urzędy odrębnie.

Odmówienie podpisu oświadczenia ze strony adresata, nie może być powodem niewydania przesyłki adresatowi. O odmowie podpisania oświadczenia, należy zawiadomić urząd probierczy przy sposobności przetyłania spisu, czyniąc na nim odpowiednią uwagę.

Poza powyższymi czynnościami, urząd pocztowo-celny przy przesyłkach dla adresatów w siedzibie urzędu probierczego nie bierze żadnego udziału w czynnościach cechowania, wymiaru i pobierania opłat probierczych.

§ 3.

Postępowanie z przesyłkami, których adresaci mieszkają poza siedzibą urzędu probierczego.

Jeżeli przesyłki pocztowe zagraniczne, adresowane do adresatów zamieszkałych poza siedzibą urzędu probierczego (§ 1 lit. b) zawierają przedmioty podlegające oprócz wymiarowi należności celnych także opłacie probierczej, urząd pocztowo-celny bierze udział przy cechowaniu, wymiarze opłat probierczych i pobraniu ich od adresata.

Współdziałanie urzędu pocztowo-celnego polega na tem, że urzędnik pocztowy sporządza w sposób podany w § 2 przy interwencji urzędnika celnego i w danym razie adresata obecnego przy odprawie celnej, jak najdokładniejszy spis wszystkich przedmiotów znalezionych w przesyłce, a podlegających próbowaniu, które następnie wyjmuje z przesyłki, zapakuje w osobny pakiecik razem ze „spisem”, na pakieciku zaznacza znamiona przesyłki, z której wyjęto przedmioty do próbowania i przesyła je urzędowi probierzemu do cechowania. Przesyłki, z których wyjęto zawartość, podlegającą cechowaniu, należy starannie zamknąć i przechować pod ścisłym nadzorem urzędu pocztowo-celnego aż do czasu ocechowania i zwrotu przedmiotów pocztowych przez urząd probierczy. Jeżeli w danym dniu ma urząd pocztowo-celny wysłać zawartość kilku przesyłek do urzędu probierczego, wówczas zawartość każdej przesyłki należy oddzielnie zapakować w osobny pakiecik, przy czem należy starannie unikać pomieszania zawartości. Urząd pocztowo-celny przesyła urzędowi probierzemu w czasie obustronnie umówionym pakieciki razem ze spisami przez funkcjonariusza pocztowego.

Do przesyłania przedmiotów do cechowania do urzędu probierczego, ma urząd pocztowo-celny użyć torby, lub innego dobrze zamy-

kanego schowka, od którego jeden klucz ma przechowywać urząd pocztowo-celny, a drugi urząd probierczy.

Urząd pocztowo-celny zapisuje pakieciki przekazywane urzędowi probierzemu według znamion na nich uwidocznionych do wykazu podwójnie prowadzonego (druk Nr. III), którego jeden egzemplarz (oryginał) oddaje urzędowi probierzemu, a drugi przechowuje u siebie.

Urzędnik pocztowy wkłada do torby pakieciki w obecności funkcjonarjusza pocztowego przeznaczonego do odniesienia torby, poczem torbę zamyka i klucz przechowuje u siebie.

Urzędnik probierczy otwiera w obecności funkcjonarjusza pocztowego torbę kluczem u siebie przechowywanym, wyjmując z torby pakieciki i przez porównanie z wykazem stwierdza, czy funkcjonariusz pocztowy przyniósł wszystkie i w nienaruszonym stanie.

W razie stwierdzonego braku pakiecika zapisanego w wykazie lub uszkodzenia, ma urząd probierczy bezzwłocznie telefonicznie lub też za pośrednictwem osobnego posłańca zawiadomić urząd pocztowo-celny o stwierdzonym fakcie i niedozwalając nigdzie wydalać się funkcjonariuszowi pocztowemu, aż do czasu stawienia się w urzędzie probierczym urzędnika pocztowego, który natychmiast ma wdrożyć dochodzenia celem wyjaśnienia stanu sprawy.

Jeżeli ilość pakietów i ich zewnętrzny stan nie nasuwa żadnych podejrzeń, przystępuje urząd probierczy do cechowania ich zawartości. Urzędnik probierczy otwiera pakieciki w obecności funkcjonarjusza pocztowego, wyjmując zawartość i porównuje ją ze „spisem” poczem poddaje próbowaniu i cechowaniu oraz wymierza opłaty probiercze.

Po wypróbowaniu i pobraniu opłat probierczych od zawartości każdego pakietu osobno, urzędnik probierczy wkłada wobec funkcjonarjusza pocztowego przedmioty o cechowane do właściwego pakietu z powrotem i sporządza do każdego pakietu zaświadczenie stwierdzające wysokość wymierzonych opłat probierczych.

Następnie urzędnik probierczy wpisuje pakieciki według znamion na nich uwidocznionych do podwójnie w tym celu zaprowadzonego wykazu, którego oryginał wraz z przesyłkami wkłada w obecności funkcjonarjusza pocztowego do torby i zamyka torbę kluczem. Odbiór potwierdza funkcjonariusz pocztowy w drugim egzemplarzu wykazu przechowywanego w urzędzie probierczym.

Po przyniesieniu torby do urzędu pocztowego, urzędnik pocztowy otwiera torbę, wyjmując pakieciki porównując je z wykazem sporządzonym przez urząd probierczy, tudzież ze spisem sporządzonym przez urząd pocztowo-celny, poczem po stwierdzeniu zgodności przedmiotów o cechowanych z tym spisem, wykreśla odnośne pozycje w wykazie urzędu pocztowo-celnego i zawartość pakietu wkłada do właściwej przesyłki. W karteczce należytościowej (dr. Nr. 63) i w wykazie wyplaco-

nych należytości celnych wpisuje opłaty probiercze w sposób w § 6 podany i zaświadczenie urzędu probierczego przytwierdza do adresu pomocniczego.

§ 4.

Postępowanie z przesyłkami podlegającymi cechowaniu w urzędzie pocztowo-celnym w którego siedzibie nie ma urzędu probierczego.

Jeżeli w siedzibie urzędu pocztowo-celnego nie ma urzędu probierczego, wówczas urząd pocztowo-celny odsyła przesyłkę do odprawy celnej do tego urzędu pocztowo-celnego, w siedzibie którego znajduje się urząd probierczy.

Urząd ten przeprowadza zarazem czenie i cechowanie przedmiotów stanowiących zawartość przesyłki w sposób podany w § 3.

Jeżeli zatem przy odprawie w urzędzie pocztowo-celnym poza siedzibą urzędu probierczego zostanie stwierdzone, że przesyłka zawiera przedmioty podlegające cechowaniu, urząd pocztowo-celny ma natychmiast przerwać czenie przesyłki, sporządzić dokładny spis i opis wszystkich przedmiotów znalezionych w przesyłce, porównać je z deklaracją celną i ewentualnie fakturą kupiecką i po podpisaniu spisu wspólnie z funkcjonariuszem celnym natychmiast w obecności funkcjonariusza celnego starannie zapakować przedmioty i przesyłkę bez względu na deklarowaną wartość zamknąć pieczęciami lakowymi lub plombami. Pomieszczeniu uwagi o otwarciu przesyłki na adresie pomocniczym i na przesyłce, ma urząd pocztowy skierować przesyłkę do urzędu pocztowo-celnego, w siedzibie którego znajduje się urząd probierczy.

§ 5.

Przekazywanie przesyłek z zawartością podlegającą cechowaniu.

Przy przekazywaniu przesyłek z zawartością podlegającą cechowaniu do urzędu pocztowo-celnego i po dokonanej odprawie celnej i ocebrowaniu z urzędu pocztowo-celnego do urzędu oddawczego, mają urzędy pocztowe postępować bez względu na deklarowaną wartość, jak z przesyłkami wartościowymi i wypisywać je do kart szczegółowo. Adresy pomocnicze wraz wszelkimi dokumentami i spisem przedmiotów przesyłają urzędy pocztowe do urzędu pocztowo-celnego w kopercie urzędowym listem poleconym.

§ 6.

Uiszczanie i pobieranie opłat probierczych.

a) Opłaty probiercze za przesyłki uiszcza urząd pocztowo-celny urzędowi probierzemu z końcem każdego miesiąca kalendarzowego na podstawie zestawienia obrachunkowego.

Dla przeprowadzenia obrachunku z urzędem probierzczym, wpisuje urząd pocztowo-celny w rubryce 9-ej wykazu wypłaconych należności celnych (druk № 66) w pozycji, pod którą wpisano przesyłkę dla uwi-docznienia należności celnych, opłatę probierzczą i z końcem każdego miesiąca kalendarzowego przy sposobności zestawienia rachunku z należności celnych, urząd pocztowo-celny zlicza kwotę rubryki 9 ej wykazu wypłaconych należności celnych i sumę tej rubryki łącznie z sumą rubryki 7-ej, wykazującej należności celne, wstawia jako wydatek w dziale przechodnim w rubryce „należności celne” ogólnego rachunku miesięcznego. Sumę atoli rubryki 9-ej tworzącą opłaty probiercze nie wpłaca razem z należnościami celnymi zapomocą blankietu P. K. O. na rachunek Centralnej Kasy Państwowej, lecz wypłaca ją w gotówce urzędowi probierzczemu za kwitem, który dołącza do rachunków miesięcznych. Urząd pocztowo-celny musi bezwarunkowo z końcem każdego miesiąca przeprowadzić i uregulować z urzędem probierzczym rachunki za bieżący miesiąc.

b) Urząd pocztowo-oddawczy wpisuje przesyłkę, obciążoną opłatami probierzczymi, jak każdą inną przesyłkę w dokumentach oddawczych, a następnie bez względu na fakt, czy przesyłka jest obciążona cłem także do „wykazu pobranych należności celnych” (druk № 69) ściśle według rubryk, przyczem opłatę probierzczą wpisuje do rubryki 8 i 9 tego wykazu zaznaczając w rubryce „uwaga” wykazu słowa „probiercza”. Jeżeli jednak przesyłka obciążona jest także i należnościami celnymi, urząd oddawczy wykazuje w rubryce 8 i 9 wspomnianego wykazu łącznie sumę należności celnych i opłat probierzczych, a w rubryce „uwaga” wykazu wyszczególnia osobno należności celne i opłaty probiercze przez dopisanie do danej kwoty słowa „cło” lub „probiercze”.

Urząd oddawczy zlicza z końcem każdego miesiąca kwoty wykazane w rubryce 9 i sumę ostateczną zalicza na przychód w dziale przechodnim w rubryce „należności celne” ogólnego rachunku miesięcznego.

Urzędy i agencje pocztowe nie mogą pod rygorem odpowiedzialności materialnej wydawać adresatowi przesyłki bez pobrania należności pocztowych, opłat probierzczych i należności celnych.

c) Urzędy probiercze nie zwracają ani nie odpisują wymienionych opłat probierzczych.

Gdyby zatem przesyłka z jakiegokolwiek powodu stała się niedoręczalną i wskutek tego zwracano ją zagranicę, urząd pocztowo-celny ma przeprowadzić w myśl przepisów pocztowo-celnych zawartych w Dz. Urz. Nr. 5 z 1921 r. tylko zwolnienie od należności celnych. Kwoty wypisanej na adresie pomocniczym i karteczce należytościowej, jako opłata probiercza, nie skreśla urząd pocztowo-celny, lecz podkreśla ją w sposób widoczny, a to celem zwrócenia na nią uwagi urzędowi pocztowemu wymiany, który stosownie do istniejących przepisów (§§ 24 i 88), zawartych w Dzienniku Urzędowym Nr. 2 z 1922 r., zalicza ją zagranicznemu pocztowemu urzędowi wymiany.

§ 7.

Postanowienia ogólne.

Gdyby urząd probierczy uznał przedmioty znalezione w przesyłce jako nieodpowiadające próbie ustawowej (przedmioty niskopróbne) i przedmioty te zakwestjonował, wskutek czego przesyłka musiałaby być zwrócona do miejsca nadania, ma urząd pocztowo-celny, jeżeli zarazem jest urzędem oddawczym dla tej przesyłki, natychmiast przesyłkę zwrócić przez właściwy urząd wymiany zagranicę, bez poprzedniego wysyłania zawiadomienia o niedoręczalności, z podaniem na adresie pomocniczym w języku francuskim „Non admis titre de l'alliage insuffisant” przyczyny zwrotu.

Jeżeli natomiast urząd pocztowo-celny nie jest urzędem oddawczym, na przesyłkę w analogiczny sposób zwrócić zagranicę, a o fakcie tym zawiadomić kartką urzędową urząd pocztowy oddawczy, który winien trzymać sprawę dla celów reklamacyjnych w ewidencji.

Urząd probierczy nie wymierza żadnych opłat probierczych od tego rodzaju przesyłek. Przy zwrocie takich przesyłek mają urzędy pocztowe postępować w myśl postanowień zawartych w Dz. Urz. Nr. 2 z 1922 r. i Nr. 5 z 1921.

§ 8.

Urzędy probiercze i ich terytorjalny zakres działania.

Obecnie urzędy probiercze istnieją w Krakowie, Lwowie, Wilnie i Główny Urząd Probierczy w Warszawie.

Główny Urząd Probierczy w Warszawie probuje i cechuje przesyłki pocztowe adresowane do urzędów pocztowych okręgu Dyrekcji Poczt i Telegrafów w Bydgoszczy, Poznaniu, Warszawie. Urząd probierczy we Lwowie probuje i cechuje przesyłki dla urzędów okręgu dyrekcji Poczt i Telegrafów we Lwowie i Lublinie. Urząd probierczy w Krakowie cechuje przesyłki dla urzędów Dyrekcji P. i T. w Krakowie i okręgu inspektoratu Poczt i Telegrafów w Katowicach, a urząd probierczy w Wilnie, cechuje przesyłki dla urzędów okręgu Dyrekcji Poczt i Telegrafów w Wilnie.

§ 9.

Instrukcja niniejsza obowiązuje wszystkie urzędy w Polsce z dniem 1 sierpnia 1923 roku.

L. 2029/IV z 16 lipca 1923 r.

Minister
w. z. Dobrowolski
Podsekretarz Stanu.

Zarządzenie.

137

Art. 14 rozporządzenia z dnia 15 stycznia 1923 r, L. 4279/IX (Dz. Urz. M. P. i T. nr. 5 z 1923) zmienia się jak następuje:

Do kolejowych urzędów telegraficznych nie wolno narazie przyjmować telegramów z opłaconym zgóry posłańcem (XPP i XPT).

Telegramy ze znakiem konwencjonalnym „posłańcem“ mogą być przyjmowane do tych urzędów tylko na wyłączną odpowiedzialność nadawcy. Telegramy takie doręczają urzędy kolejowe tylko wtenczas, jeżeli mają pewność, że adresat przyjmie telegram i zapłaci posłańcowi należność za doręczenie telegramu.

L. 2542/IX z dnia 13 lipca 1923 r.

Częściowa zmiana rozporządzenia o doręczaniu telegramów adresatom zamieszkałym w pozamiejscowym okręgu doręczeń.

Okólniki.

Korespondencja Pocztowych Urzędów Czekowych w Niemczech w Wolnem Mieście Gdańsku z posiadaczami kont czekowych zamieszkałymi w Polsce.

Pocztowe Urzędy Czekowe w Niemczech i w Wolnem Mieście Gdańsku przesyłają polskim urzędом pocztowym pisma dla zamieszkałych w Polsce uczestników pocztowego o rotu czekowego w Niemczech, względnie Gdańsku, a mianowicie celem doręczenia tych pism interesowanym.

Pisma te przytem nie są opłacone przez wspomniane obce Pocztowe Urzędy Czekowe.

Wobec tego poleca się urzędом i agencjom pocztowym, aby tego rodzaju korespondencję Pocztowych Urzędów Czekowych w Niemczech, lub Gdańsku zwracały tym Urzędом, z nadmienieniem, iż korespondencja taka winna być adresowana bezpośrednio do interesowanych i podlega na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej opłacie pocztowej.

L. 1362/III z 14 lipca 1923 r.

Plan zarachowań w paragrafach budżetowych. Dodatek do Dziennika Urzędowego M. P. i T.

Na zarządzenie Ministra Poczt i Telegrafów z dnia 30 czerwca 1923 r. nr. 1041/III wydano „Plan zarachowań w paragrafach budżetowych.

Dodatek do nr. 32 Dziennika Urzędowego Ministerstwa Poczt i Telegrafów”.

Dodatek ten otrzymują wszystkie urzędy pocztowe, tudzież te agencje pocztowe, które prowadzą samoistnie ogólne rachunki miesięczne.
L. 1835/III z 18 lipca 1923 r.

Uzupełnienie wykazu władz i urzędów którym przysługuje prawo nadawania przesyłek listowych za opłatą ryczałtową.

W dzienniku urzędowym M. P. i T. nr. 25 z 1923 r. na stronie 496 po ustępie 17 Główny urząd Ziemski „wpisać” 18 *Ministerstwo Kolei Żelaznych*:

Ministerstwo Kolei Żelaznych,
Dyrekcja Budowy Kolei Państwowych w Warszawie,
Centralne Biuro Zakupów w Warszawie,
Krajowe Biuro kolejowe we Lwowie,
Dyrekcja Kolei Państw. w Warszawie,
„ „ „ w Gdańsku,
„ „ „ w Katowicach,
„ „ „ w Krakowie,
„ „ „ w Lwowie,
„ „ „ w Poznaniu,
„ „ „ w Radomiu,
„ „ „ w Stanisławowie,
„ „ „ w Wilnie,

Oddziały Dyrekcji, Oddziały Drogowe, Odcinki Drogowe, Sekcje Utrzymania Toru, Urzędy Ruchu, Oddziały Mechaniczne, Urzędy Maszynowe, Parowozownie i Naczelnicy Parowozowni, Urzędy Warsztatowe, Warsztaty i Naczelnicy Warsztatów, Urzędy Obrotu Handlowego, Ekspedycje Towarowe, Zawiadownicy Stacji, Urzędy Stacyjne, Magazyny Zasobów.

L. 3378/V z 16 lipca 1923 roku.

Przywrócenie debitu pocztowego dziennikowi niemieckiemu „Danziger Zeitung”.

Na mocy rozporządzenia powołanych władz przywraca się debit pocztowy dziennikowi niemieckiemu „Danziger Zeitung”, wychodzącemu w Gdańsku.

Wobec powyższego należy w wykazie zakazanych czasopism (Dz. Urz. Nr. 17 z 1923 r.) odnośny numer porządkowy 322 skreślić.

L. 3406/V z 16 lipca 1923 roku.

Naprawa wozów pocztowych.

Ponieważ nie wszystkie urzędy postępują należycie przy zarządzaniu napraw wozów pocztowych, podaje się poniżej przepisy do których mają urzędy stosować się bezwzględnie.

Wszystkie wnioski urzędów przedstawiane Dyrekcji na naprawę wozów powinny być poprzedzone szczegółową oceną, czy koszt naprawy

w stosunku do wartości wozu opłaci się. Między innemi przy takiej ocenie należy wziąć pod uwagę wszystkie naprawy, jakich dokonano przy wozie — zliczyć ogólną sumę tych kosztów, ilość lat od jakich wóz jest w użyciu, czy jest rękojmią, iż wóz naprawiony będzie mógł być przez czas dłuższy używany bez poważniejszego remontu, porównać to z kosztami ewentualnego sprawienia nowego wozu i wyciągnąć odpowiednie wnioski. Urzędy pocztowe mają prowadzić szczegółowe zapiski dla każdego wozu, w którymby było notowane, kiedy i za jaką kwotę dokonywano napraw i wyciągi odpowiednich zapisków przedstawiać Dyrekcji dla ułatwienia decyzji.

Naprawy w zasadzie winny być oddawane do przeprowadzenia w drodze konkurencji. Pominięcie tej drogi musi być zawsze usprawiedliwione rzeczowo. Przy ustalaniu koniecznych napraw powinien zawsze interwenjować ktoś z personelu pocztowego, najbardziej do tego kwalifikowany.

Kolaudację naprawionego wozu przeprowadzić urząd musi komisyjnie. Jeżeli chodzi o większą ilość naprawionych wozów, wzgl. naprawę nawet jednego wozu, ale za znaczną cenę, kolaudacja przeprowadzona być powinna przy współudziale rzeczoznawcy, ewentualnie z poza urzędu, jeśli takiego niema w urzędzie.

Dla uniknięcia kosztów opłaty rzeczoznawcy, powinien urząd u innych państwowych urzędów (np. wojsko) prosić o pomoc w tym kierunku; a gdyby ta okazała się niemożliwą, za wiedzą i aprobatą Dyrekcji uzyskana już to od wypadku do wypadku, już to za stałym upoważnieniem ugodzić rzeczoznawcę i wypłacić mu wynagrodzenie. Rozumie się, iż wszystkie czynności, a więc oszacowanie, kolaudacja etc. winny odbywać się protokularnie.

Gdy komisyjnie (ewentualnie przy współudziale rzeczoznawcy) ustalono, że naprawa danego wozu, czy wozów nie opłaci się, mają urzędy w odnośnych sprawozdaniach do Dyrekcji wystąpić z wnioskiem na sprzedaż starego wozu i kupno nowego, podając cenę szacunkową starego wozu, którą przyjąć należałoby jako cenę wywoławczą przy licytacji.

Sprzedaż zasadniczo winna odbywać się zapomocą przetargu publicznego. Do sprawozdania z wnioskiem na sprzedaż wozu, obowiązково ma urząd dołączyć protokół szacunkowy z wyszczególnieniem uszkodzeń, wykaz dotychczasowych kosztów napraw, wartość wozu, ograniczony koszt naprawy i opinię dla której uznano wóz jako nie nadający się do naprawy. L. 2736/XII z dn. 11 lipca 1923 r.

Nakład kart pocztowych zagranicznych bez znaczka.

Ministerstwo Poczty i Telegrafów zarządziło nakład kart pocztowych zagranicznych pojedynczych i podwójnych bez znaczka pocztowego. Cena sprzedażna tych kart wynosić będzie: pojedynczych 50 mk. za sztukę, podwójnych zaś 100 mk.

L. 2813/XII z dn. 13 lipca 1923 r.

Podjęcie obrotu P. K. O. w ag. poczt. Olkowicze.

Agencja pocztowa Olkowicze, podjęła z 1 sierpnia b. r. obrót oszczędnościowy i czekowy P. K. O.

L. 39577 z 11 lipca 1923 r.

Wykaz książeczek wkładowych P. K. O. z których wypłaty doraźne są zastrzeżone.

Nr.	Miejsce wystawienia	Dzień	Nazwisko i imię	Kwota
201051	P.K.O. Warszawa	1. V . 23	Klawe Zbigniew	1 zlp.
28285	Białystok 1	11.VIII. 21	Rogółko Karol	207.002 mk.
61474	P.K.O. Warszawa	15. III. 23	Gorzeński Emeryk	5.000 mk.
201528	Warszawa 1	16. VI. 23	Szpakowski Kazimierz	12 zlp.
11044	P. K. O.	17. I. 23	Kawer Jakób	20.000 mk.

Zguba i kradzieże legitymacji.

D'Abancour Józefa emeryt. starszy oficjał pocztowy z Krakowa zagubiła legitymację kolejową Nr. 159 wystawioną przez Dyрекcję Poczt i Telegrafów w Krakowie w dniu 22,3 1923.

Eisenberg Elżbiecie starszemu oficjałowi pocztowemu z Bielska skradziono legitymację kolejową Nr. 1780 wystawioną przez Dyрекcję Poczt i Telegrafów w Krakowie w dniu 30,6 1922.

Inspektorowi telegr. Teodorowi Klimkiewiczowi z Polskiego urzędu pocztowego Nr. 1 w Gdańsku skradziono dnia 3 lipca b. r. legitymację kolejową Nr. 156, wystawioną dnia 27 października 1920 przez byłą Dyрекcję Poczt i Telegrafów na Pomorze w Gdańsku, oraz wykaz wystawiony również przez wspomnianą powyżej Dyрекcję Poczt, potwierdzony przez Dyрекcję Kolei Państwowych w Gdańsku, uprawniający właściciela do przekraczania torów kolejowych w celach służbowych.

Ptok Franciszek starszy sekretarz pocztowy z Zawodzia zgubił legitymację kolejową nr. 298 wystawioną przez Inspektorat Poczt i Telegrafów w Katowicach dnia 25 maja 1923 r.

Niższemu funkcjonariuszowi pocztowemu w Król. Hucie Osieckiemu Engelbertowi skradziono legitymację kolejową nr. 247 wystawioną przez Inspektorat Poczt i Telegrafów w Katowicach.

Dokumenty powyższe unieważniono. W razie nadużycia należy winnego oddać władzom bezpieczeństwa, legitymację odebrać i przesłać do właściwej władzy pocztowej.

Dział urzędowy Dyrekcyj Poczt i Telegrafów.

KRAKÓW.

Wiadomości osobowe.

Przeniesienia:

Błachowicz Feliks praktykant pocztowy XII stopnia służbowego z Tarnowa 1 do Jaworzna.

Przeniesienie w stan spoczynku.

Gutowska Aleksandra, st. oficjał pocztowy II kl. z Krakowa 1.

Rezygnacja:

Czupkówna Anna asystent pocztowy w Będzinie, *Kwolek Kazimierz* praktykant pocztowy w Chrzanowie i *Masłowski Henryk* praktykant pocztowy z Krakowa.

LWÓW.**Konkursy**

na posadę kierownika urzędu pocztowo-telegr. V. kl. w Niżankowicach w okręgu Dyrekcji Poczt i Telegrafów we Lwowie.

Termin do wnoszenia podań 3 tygodnie.

na posadę agenta pocztowego II-go stopnia w Beremianach (powiat Zaleszczyki).

Termin do wnoszenia podań 3 tygodnie.

WARSZAWA.**Konkursy.**

na posadę kierownika urzędu pocztowo-telegr. IV klasy w Górze Kalwarji, z uposażeniem IX st. służb.,

na posadę kierownika urzędu pocztowo-telegr. w Małkini z uposażeniem VIII st. służb.

Termin do wnoszenia podań; 3 tygodnie. Podania w drodze służbowej do Dyrekcji P. i T. w Warszawie.

L. 15125/I z 9 lipca 1923.

Adres Administracji: Ministerstwo Poczt i Telegrafów
Warszawa, Plac Napoleona № 8, II piętro, pokój № 4.

Cena prenumeraty na 3 kwartał 1923 r. — 15.000 mk.
Cena egzemplarza pojedynczego 2.500 mk.

Cena ogłoszeń: 1 wiersz petitowy lub jego miejsce w kolumnie
dwuszpaltowej: 1.800 mk.